

ਜਿਥੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇਠਾਨੰਦ ਐਂਡ ਸਨੜ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਵਿਧੀਗਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਜੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ,
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 8

13 ਅਗਸਤ, 1991

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948-ਐੱਸ. 5 (1-A)- ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1949- ਆਰ.ਐਲ. 29 (xi) ਅਤੇ (xii)— 30 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ—ਚੈਸੀਜ਼ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ —ਚੈਸੀਜ਼ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ - ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਟਰਨਓਵਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ —ਚੈਸਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ

(2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 794

ਮੈਸਰਜ਼ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

5 (1-ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੱਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ -ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 'ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ'- ਭਾਵੇਂ ਚੈਸੀ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ 'ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚੈਸੀਜ਼ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬੱਸ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜੋ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈਸੀ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੂਰਤੀ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਐੱਸ. 5 (1-ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੈਸੀਜ਼ ਇੱਕ ਬੱਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 3)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਰਥਾਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1973 ਆਰਐਲਆਰ 52 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 8)

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ, ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੰਜਾਬ ਮਿਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 6 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। 1983-84 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 123, 124 ਅਤੇ 125। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਗਏ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ:

- (1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ "ਧਾਰਾ 5(1-ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ"?
- (2) 1973 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ RLR 52 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ?

22 ਅਧੀਨ ਮਾਨਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰੋਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਰਾਜੀਵ ਰੈਨਾ, AAG, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸ਼ੇਖੀ, ਜੇ.

(1) ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੱਸਾਂ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਚੈਸੀ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬੱਸਾਂ ਵੱਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(2) ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਬੱਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣੀ ਬਾਡੀ ਵਾਲੀ ਚੈਸੀਸ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈਸੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੈਸੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 30 ਮਾਰਚ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ "ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ" ਵਿੱਚ ਚੈਸੀਸ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1966, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 (xi) ਅਤੇ (xii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਚੈਸੀਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਬਾਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਚੈਸੀ ਇੱਕ 'ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ' ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬੱਸ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੈਸੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 (xi) ਅਤੇ (xii) ਦਾ ਲਾਭ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ: -

- (1) ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 (1-ਏ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 'ਚੈਸਿਸ' ਇੱਕ ਬੱਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 1973 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ RLR 52 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ?"

ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਨਾਮ ਆਰ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

(3) ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਚੈਸੀਸ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬੱਸ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈਸੀ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੇਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥ ਲਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਜਾਂ

ਸੰਦਰਭ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆਂ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (1-ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਚੈਸੀਜ਼ ਇਕ ਬੱਸ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਰਥਾਤ: ਮੈਸਰਜ਼ ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਕੋਦਰੀ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—

(5) T 'ਉਸਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਏ. ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਜੇ.
ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ,
ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਆਰ. ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1458 .

30 ਅਗਸਤ, 1991

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908—ਓ. 39, ਆਰ. ਐਲ. ਐਸ. 1 ਅਤੇ 2— ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ—ਅਹਾਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੋਈ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚਤ

ਛੱਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ — ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਛੱਤ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ਵਿਧਾ ਦਾ ਸੰਤੁਲਨਮਕਾਨ ਮਾਲਕ

1973 ਆਰਐਲਆਰ 52,